

Başladığım nöqtədən

çox uzaqdayam

(Şair Sədaqət Əliqizinin şeirləri haqqında)

Şair Sədaqət Əliqizi 2000-ci ilin əvvəllərində M. Ə. Sabir dina kitabxanadakı "Pərvanə" ədəbi məclisində gəldi. Ara - sırə şeirlər oxuyurdu. Hətta bu gün qədər yadımda qalan misraları var. Necə oldusa, sonra o, ədəbi mühütdə görünmədi. Və bir gün "Azərbaycan" jurnalının qapısını döydü, şeirləri çap olundu və yenə "yoxa" çıxdı. Aradan xeyli illər keçəndən sonra yenə Azərbaycan Yazarçılar Birliyinə gəldi və mənə bir kitab verdi, dedi oxu, xoşuna gələse bir yazı yazarsan eləyərsən. Onu demək istəyirəm ki, Sədaqət xanım gözü - könlü tox adamdı, özünü gözə soxan deyil. Həmişə kənardan baxar və çıxar gedər, əvəzinə könlündə poetik misralar göyərər.

İndi neçə gündü mənə verdiyi kitabı oxuyuram. Bugünkü ədəbi mühütdə elə şeir yazarlar var ki, onların "ədəbi kəşfləri", gül, bil, tel qafiyələri az qala gözümüzü, beynimizi döyənək eləyib. Belə bir "yaralı" vaxtında Sədaqət xanımın şeirləri ağrılarını azaltdı. Onun şeirlərində xoşuma gələn əsas cəhətlər nədir? Sədaqət xanım əvvəla, şeirləri qısa yazar. Göründüklerini düşündüyü kimi qələmə alır. Başqasının (ədəbi mühütn) diqətə elədiyi şablon ifadələrdən, nəsihətçilikdən, didaktikdən uzaqdı. Onun şeirlərində gelinən nəticə oxucular üçün əsasdı. İstər kədər olsun, ya sevinc, onun üçün fərqi yoxdur, bəzən kobud şəkildə olsa da bir poetik misranı yonlaşmış, eləməmiş getirib qoyur düz fikrin ortasına. Əsas məsələ də bundan sonra başlayır. Çünkü bu misra öldürülənməmiş misradır, canında həyat enerjisi var.

Başladığım nöqtədən çox uzaqdayam
bir az yorğun bir az bitkin...

Və sənin başını bu misra elə qatır ki, ayılıb görürsən ki, gün batıb, çayın da soyuyub. Gözünün önündən ayrı misralar gəlib keçir, ancaq sən bu misranın cazibəsindən ayrırala bilmirsən. O zaman ki, Xocalı haqqında yazılmış şeirlərdən tam fərqli bir misra çıxır qabağına.

Yamanca çox uzandı bu sükut...

Yenə də qaşların çatılacaq, çayın soyuyacaq. O zamana kimi sən yenidən bir misra dayanacağına gəlib çatırsan.

Sənin varlığın üçün
Tanrıya səcdə edirəm!

Sığınaq tanrıının mərhəmətinə,
Bəlkə də yenidən görüşərik biz.

Sadə bir dildə, hamının bildiyi bir şəkildə deyilmiş bu misraların ürfan həqiqəti adama çox şey deyir. Amma gərək sən onu eşidə biləsən. Bəzən elə olur ki, bu cür sadə və adı deyilən misraların yanındada və üzərində dayana bilmirik, gözlərimiz parlaq, işıldayan misra-

lar gəzir. Beləcə dayanacaqlarda qalırıq. Gözlədiyimiz marşurut gəlib çıxmır. Çünkü bizi təkçə aparan ayaqlarımız və hər hansı bir nəqliyyat vasitəsi deyil, həm də bizi aparan ağlımız şeir və həyat haqqında müəyyən bilgimizdir.

Hər zaman istəmişdim bir qızım olsun
Bəzən iki bacıya bənzəyək kənardan.
Ya da ki mehriban iki rəfiqəye.

Arzuya bax. Əslində heç bir ana bu arzunu dilinə belə getirməz. Ya da deyər ki, ananınkı qızdır, oğulsu düşmən çəperidir. Burda artıq ar-

Səlahiyyət Sədaqət Əli qızı 1968-ci ilin 15. Nisan tarixində Qırğızstanın Qırğız kəndində anadan olmuş. Genclik illerindən vərbi poesiy. Şeirləri Azərbaycan Yazarlar Birliyinin ədəbi orqanları olan "Uludəz", "Azərbaycan", "İlham", "Mədəniyyət", "Mədəniyyət" və digər qəzetlərdə dərc olunub. 2007-ci ilənən Azərbaycan Yazarlar Birliyinə üzvüdür. "Ölürülən qadınlar" müstəqil əməkdaşlıqla təqdim olunub.

zunun özü poetikdir. Ayri bir şey ehtiyac yox. Gözəldir, qızınla bacı və ya rəfiqə olmaq hissini özü poeziyadır.

Və yaxud

Saçlarını öpən dodağımla
havadan asılı qalmaq

Bu anın özü ömürdür. Bəlkə də həyatı və sevgini duyan insanların özü elə bu şəkildə yaşayıblar, ya da donub elə belə qalıblar. Bu vəziyyəti ancaq şair görə bilər və görüb də...

Sədaqət Əliqizinin müşahidələri poeziyanın özüdür. Aşağıdakı şeirə diqqət yetirək:

Yaz axşamı ərik ağacının
Çəhrayı çiçəkləri sənin piçildəyan
Dodaqlarını xatırladır mənə.

Poeziyi həyatı bildiyin kimi yazımaqdır. Nəyinsə xatırınə həyatı dəyişmək yox. Bu mənada şair Sədaqət Əliqizinin düşüncələri orjinaldır. Belə baxanda aşağıdakı şeirdəki fikirlərin hamısı deyilib. Bəs şairin bu şeire gətirdiyi yenilik nədir? İntonasianın özü, təngnəfəsilik və adı misraların birləşib yeni bir görüntü yaratması, yuva qurması, əlacılıqlı, ritm cə sair şeylər şeirə gözəllik gətirir.

İçimdə sevgin bilsən nə qədər,
Sənə sarılacaq qədər.
Gözlərimdə həsrət, günahlarını,
Təpədən - dirnəqə yuyacaq qədər.
O qədər tənhayam bilsən,
Bir omur sənilə olacaq qədər.
Əlini uzatsan, hazırlam havaya uçacaq qədər.
Bir yaz çıçayı tək sinənə qonacaq qədər.

Şair kitaba hekayələr, essələr də əlavə edib. Onlar da bu düşüncələrin paralleliyində yaranıb. İstedadlı adam nə yazsa, orjinaldır, şeir yox, ləp şəkil çəksin. Gözəl olacaq.

Şair Sədaqət Əliqizəsinə uğurlar diləyirəm.